

De unieke roeping van het Leger des Heils

CRUCIALE INGREDIËNTEN VOOR ELKE (NIEUWE EN VERTROUWDE) LEGER DES HEILS UITING

vertaling: Martin Brand en Simon van der Vlugt

De vraag galmde na in de ruimte... "Is het Leger des Heils niet ruim over zijn houdbaarheidsdatum heen?" Ik werd op het matje geroepen, ook nog in een publieke setting. Het voelde alsof het Leger in de beklagdenbank stond en ik het als advocaat moest verdedigen. De Heer hielp me op dat moment.

Het was allereerst van belang meer duidelijkheid te krijgen over de vraag. Het bleek snel dat de vragensteller al veel wist over het Leger des Heils. Over onze structuren, onze leerstellingen en onze methoden. Ik geloof dat de vraag bedoeld was om mij uit te dagen een laag dieper te graven. Graven naar het fundament waarop ons gebouw staat. Ik noem dat fundament 'Salvationisme', ons unieke gedachtegoed. Dat onderliggende gedachtegoed kan soms iets heel anders zijn dan de zichtbare uitingen daarvan.

Het zichtbare Leger des Heils is – als het goed is – de belichaming van onze diepste overtuigingen, het 'Salvationism'. Zichtbaar en bekend geworden in een stevige internationale beweging, zowel kerk als welzijnsorganisatie.

"Salvationism is de unieke combinatie van houding, (geloofs)overtuiging, wereldbeeld, roeping en inzet die tezamen niet gevonden worden in welke andere organisatie ook, religieus of seculier."

De vraag werd dus: "is Salvationism over haar houdbaarheidsdatum heen?" Om die vraag goed te kunnen beantwoorden, moet helder voor ons zijn wat dan die unieke combinatie van ingrediënten is. Het Leger des Heils is nog wel redelijk makkelijk te beschrijven door naar onze geschiedenis als organisatie, onze methoden en structuren te kijken. Het ligt iets lastiger met ons onderliggende gedachtegoed. Terwijl dat juist ons fundament is en bepaalt wie we zijn. Het is onze hartslag. Het is onze diepste overtuigingen waarover niet te onderhandelen valt, omdat ze ons maakt tot wie we zijn als Leger des Heils en ons bestaansrecht geeft.

Salvationism is Gods idee. Het Leger des Heils heeft van God deze visie ontvangen en wij voelen ons in die zin 'rentmeesters' van het Salvationism. God heeft ons iets unieks – iets heiligs – toevertrouwd. Dat nemen we natuurlijk heel serieus, als heilige taak. Nogmaals, we hebben het over onze drijvende kracht, onze diepe overtuigingen en roeping. Niet over de organisatie of uitingsvormen die veranderlijk zijn. In dit artikel probeer ik de unieke kenmerken van ons – door God gegeven – gedachtegoed, te benoemen. Heiligmaking zal daarin altijd centraal staan.

Gehoorzaam aan God

Het is nog altijd belangrijk dat we in staat zijn om onze unieke kenmerken te benoemen als een christelijk lichaam. Stemmen die vandaag oproepen om minder aandacht te schenken aan wat ons (onder)scheidt van andere christelijke kerken en organisatie mogen niet de kans krijgen om ons in verlegenheid te brengen of zelfs te verlammen. Het is waar dat te veel focus op denominaties in het verleden – en ook nog in het heden – een schadelijke en pijnlijke wig heeft gedreven tussen christenen. In Noord-Amerika bijvoorbeeld zijn er zo'n 1500 denominaties en religies. Daarom is het heel belangrijk dat we in elke volgende generatie onszelf als Leger des Heils leren begrijpen en zien in het licht van Gods roeping. We zijn er niet op uit om onszelf boven anderen te verheffen of met onze vinger naar anderen te wijzen. Maar we zijn allereerst geroepen om te weten hoe God ons bedoeld heeft en ten tweede om Hem te gehoorzamen. Als we voor een specifiek doel geroepen zijn, mogen we niet het risico lopen om ongehoorzaam te zijn. Als Hij wil dat wij tot in ons diepste wezen Salvationists, heilssoldaten, zijn dan zullen we juist dat moeten zijn. We zullen moeten volharden in het voeden en vormgeven van onze geloofsovertuiging en roeping, en elke poging om het fundament te relativiseren of zelfs los te laten bestrijden.

De kenmerken waar ik aan denk, voortkomend uit mijn aanstellingen in vijf verschillende continenten en vele jaren van intensief reizen door 'de Legerwereld' zullen misschien niet de voor de hand liggende kenmerken zijn waar vaak naar wordt gewezen. Ik denk bijvoorbeeld niet aan brass bands, rangen, militaire taal of muziek. We moeten dieper gaan dan dat. De blijvende impact van Salvationism is niet te verwarren met methodes, programma's en uiterlijkheden. Die zijn meestal middelen om een doel te bereiken. Al zijn sommigen van deze gebruiken ons, terecht, heel dierbaar geworden.

Het recept voor een Salvationist Cake

Nu dan de vraag. Wat is Salvationism? Waaruit bestaat het? Stel je voor dat we van plan zijn een Salvationist Cake te gaan bakken, wat zijn dan de onmisbare basisingrediënten? Misschien dan sommige ingrediënten ook in andere cakes voorkomen, maar alleen de Salvationist cake heeft ze allemaal. Ik wil acht ingrediënten noemen.

1. Realisme (over diepte van menselijke ellende en zonde)
2. Idealisme
3. Acceptatie (of inclusiviteit)
4. Compassie (of bewogenheid)
5. Eenvoud
6. Internationalisme
7. Zichtbaarheid
8. Hoorbaarheid

Onze cake heeft al deze ingrediënten even hard nodig. Laten we deze woorden nog eens nomen, maar dan als bijvoegelijke naamwoorden. Dan zouden we kunnen zeggen:

"Salvationism is een uiting van het evangelie, geïnspireerd door God en toevertrouwd aan het Leger des Heils. Het is ten diepste realistisch, idealistisch, inclusief, bewogen, eenvoudig, internationaal, zichtbaar en hoorbaar."

Het is al ruim 140 jaar in de wereld aanwezig en kan gevonden worden op elk continent en in 108 landen. Deze beschrijving (het is geen definitie) vraagt om verdere uitleg. In het begin lijkt deze beschrijving misschien een open deur, en niet zo heel onderscheidend. Zijn dit geen kenmerken die elke kerk zou moeten hebben? We zullen daarom bij elk 'ingrediënt' een moment stilstaan en ontdekken dat niet elke denominatie deze specifieke combinatie van kenmerken heeft. Ten slotte zal ik nog een negende

ingrediënt toevoegen genaamd 'kwetsbaarheid'. Want we moeten eerlijk zijn en hardop uitspreken naar onszelf en anderen. Salvationism is ook kwetsbaar.

1. SALVATIONISME IS REALISTISCH

Salvationisme is realistisch. Het is nuchter over de menselijke natuur en zonde. Ze zeggen dat je nooit een doorgewinterde heilssoldaat kunt schokken als je de diepte van je verkeerde daden of levensstijl beschrijft. We geloven de Bijbel als daarin beschreven wordt dat er geen dieptepunt is waarnaar wij niet kunnen zinken. We hebben gezien, of in ons eigen leven ervaren, hoe lelijk zonde kan zijn. Dit is voor sommigen afschrikwekkend, maar voor ons niet. Wij zoeken vandaag de dag nog steeds de goddelijke genade om zo aan de oproep van weleer van onze stichter, generaal William Booth, gehoor te geven: 'Ga voor zielen, ga voor de zielen die er het slechts aan toe zijn!' We zijn geroepen om ons in te zetten voor hen die het diepst gezonken zijn. We moeten gaan naar de plek waar we hen ontmoeten. Salvationisme zoekt actief! Het wacht niet af tot iemand in nood een verzoek om hulp indient.

Het Leger des Heils gaat niet mee in de gedachte die tegenwoordig vaker klinkt dat zonde 'ok is'. Dat is het niet. De Bijbel is daar helder over. Er zal vanuit de hel luid worden gelachen op de dag dat Salvationisme niet langer moedig, intelligent en bewust Gods standaard van puurheid en rechtvaardigheid uitdraagt. Onze overtuiging over de vernietigende kracht van zonde en haar macht om mensen tot slaaf te maken, blijft recht overeind staan. Daarom is Salvationisme altijd waakzaam en op zijn hoede. De grote Winston Churchill zei eens: 'We moeten op elk moment klaar zijn om de aanval af te weren, waarmee de vijand ons ook probeert te verrassen. Winston sprak over fysieke oorlogsvoering. Hoeveel te meer is dit waarheid voor 'geestelijke strijd'.

Zonde is elke overtreding van Gods wetten en van de wil van God. Zonde is tegen God gericht, zelfs al zijn het mensen die slachtoffer van onze daden worden. Salvationisme houdt ieder mens verantwoordelijk voor zijn eigen zonden. Want, al zijn we kwetsbaar voor zonde, mensen zijn vrij om eigen keuzes te maken. We weten dat zonde scheiding brengt tussen ons en God. Het leidt tot schuld en roept Gods toorn over zich af. Het lokt in de val, brengt slavernij, het verduistert ons denken en vervuilt ons hart. Het verzwakt onze wil en stompt ons geweten af. De uiteindelijke straf voor zonde is de dood. Want de zondige mens die geen vergeving ontvangen heeft, zal God niet zien. Zonde is een vreselijk kwaad met afschrikwekkende gevolgen. Dit besef geeft grote urgentie aan onze inzet om zielen te redden.

Toch is de kern van Salvationisme het symbool van de menselijke ziel die een ontmoeting heeft met zijn Schepper en Redder. We hebben het over 'mercy seat' (exodus 25:15; 26:34). Geen Leger des Heils-zaal is compleet zonder Mercy Seat (plaats van gebed). Het is onze drijfveer, onze hartslag. Daar ontvangt een zondaar vergeving en de heilige ontvangt genade om verder te groeien.

"Te midden van ons realisme over menselijke zonde is een diep geworteld, nooit te overwinnen idealisme over de hoogte waar een mens naar kan opklimmen in Christus"

2. SALVATIONISME IS IDEALISTISCH

Dit heeft niets te maken met naïviteit. Wij zijn niet van luchtkastelen bouwen. We hebben altijd dromers in het Leger, maar onze dromen en visioenen zijn bij voorkeur haalbaar. We geloven in Gods woord, in Zijn belofte van vergeving door het offer van Jezus van Nazareth, onze Redder en Zoon van God. Een mens kan opklimmen tot ongekende hoogten van rechtvaardigheid en puurheid, ongeacht hoe diep hij ook in zonden gevallen is. Jezus doet dit voor mensen. Salvationisme gelooft in de beschikbaarheid van goddelijke vergeving van zonden die oprecht beleden

worden. We geloven dat deze vergeving aan ieder mens wordt aangeboden. Het offer dat onze Heer heeft gebracht was voor de hele mensheid. Ieder die dat wil mag delen in zijn barmhartige zorg. God heeft niemand buitengesloten. Hij verlangt ernaar dat ieder mens wordt gered.

Salvationisme is herkenbaar aan een brandende, niet te doven, overtuiging dat geen mens buiten Gods liefde en redding staat, die zichtbaar werd in Jezus Christus. We zijn geroepen om de ongeëvenaarde liefde van God voor zondaars te verkondigen, te onderwijzen en te delen bij elke gelegenheid die we krijgen. Jezus heeft zijn liefde bewezen op Golgotha toen Hij stierf voor onze zonden. Deze boodschap moet doorklinken in alles dat we naar buiten uitdragen en in ons eigen denken. Het is het fundament voor elke uiting van Salvationisme wereldwijd!

Echter, Salvationisme stopt niet bij vergeving van zonden. We preken over vergeving van zonden en groeien naar een geheiligd leven. We zijn een leger van Redding en Heiliging. Daarmee komen we bij een cruciaal punt in deze analyse van Salvationisme.

IDEALISTISCH SALVATIONISME EN HEILIGHEID (VERVOLG VAN KENMERK 2)

Wij zijn een heiligmakingsbeweging. We moeten ons herpakken als het gaat om een geheiligd leven in de praktijk van elke dag. Dit schrijven is bedoeld als een bijdrage aan dat proces van persoonlijke heiliging. Duidelijk en goed onderbouwd onderwijs over heiliging loopt het gevaar in onze kringen verwaarloosd te worden. Maar het is door God bedoeld als heilig voorrecht dat ons is toevertrouwd. Het staat centraal voor alles waarvoor wij staan in deze wereld.

In onze tiende leerstelling wordt dit onderstreept: *“Wij geloven, dat alle gelovigen het voorrecht hebben geheel en al geheiligd te kunnen worden en dat geheel hun geest, ziel en lichaam onberispelijk bewaard kunnen worden tot de komst van onze Heer Jezus Christus”*

Dit is onderscheidend voor Salvationisme, weinig andere kerken en bewegingen zullen deze overtuiging uitdragen. De Kerk van de Nazarener is hierop een uitzondering. Deze overtuiging, in combinatie met onze visie op de sacramenten van avondmaal en doop, is het belangrijkste kenmerk van een Leger des Heils-geloofsgemeenschap. Het is het hart van Salvationisme. Vergeef me mijn retorische grootste woorden als ik zeg dat Salvationisme heiliging is. Zo fundamenteel is onze tiende leerstelling voor de roeping die God ons gaf in het Leger des Heils. Een duidelijke uitleg van onze overtuiging m.b.t. heiligheid kan je vinden in mijn boek 'Never the same again' (hoofdstuk 5 en 8). De klassieke artikelen hierover van Commissioner Samuel Logan Brengle uit het begin van de 20^e eeuw blijven van onschatbare waarde en ook Commissioner Edward Read heeft belangrijk onderwijs over heiligheid aan ons nagelaten. David Rightmire schreef in 2003 het boek 'Sanctified Sanity', een hernieuwde focus op Brengle's leven en onderwijs dat heel welkom is! Dit wilde ik je meegeven als tip. Er is voor elke heilssoldaat een schat aan onderwijs en inspiratie beschikbaar. Het Leger heeft soldaten en officieren nodig die een diepe kennis van, en een groot verlangen hebben naar heiligheid. Niet alleen als mensen die er over spreken, maar vooral ook als rolmodellen, mannen en vrouwen die laten zien wat het is om een geheiligd leven te leiden!

Moge onze persoonlijke heiligheid aanstekelijk zijn! Laat ons leven in Christus, niet iets doods en wettisch zijn. Laat de wereld honderdduizenden geheiligde Salvationisten ervaren, levend in Christus, vervuld met de Heilige Geest, die dagelijks de zonde en verleidingen in al zijn vormen overwinnen. Laat ons leven gekenmerkt worden door heilige vreugde. Laat ons idealisme stralend zichtbaar worden als wij Jezus dienen en eren door ons te

realiseren en volledig te omarmen wat Hij ons aanbiedt voor dit leven en in eeuwigheid!

De impact van heiligheid raakt elk aspect van ons leven. Niets blijft hetzelfde. Het is een dagelijks proces waarin ons hele wezen geraakt wordt. Redding rekent af met de zonden van het verleden. Heiliging richt zich – als het ware – preventief op onze toekomstige misstappen. Het is gebleken dat we als mensen, ook na onze bekering, meestal blijven zondigen.

Laat de leiders van het Leger wereldwijd zoeken naar officieren en soldaten die onze leerstelling over heiligheid kennen, die in denken gegrepen zijn door de Bijbelse oproep tot heiliging. Mannen en vrouwen die ervaring hebben met het onderwijzen van heiligheid. Die de boodschap van heiligmaking in alledaagse taal kunnen uitdragen door middel van prediking en pastoraat. We kijken verlangend uit naar een nieuwe generatie van geheiligde schrijvers en leraren.

In het thema van heiligheid komen we het idealisme van het Leger des Heils tegen in de overtreffende trap. We geloven dat mensen kunnen worden als Jezus, in de praktijk van het leven. We zijn er bloedserius over. We sluiten er zelfs een verbond over op het moment dat we heilssoldaat. We leggen geloftes af m.b.t. onze levensstijl en daden. Officieren sluiten zelfs een heilig, levenslang verbond. Ze zijn als voorgangers in het ambt bevestigd om in woord en daad levende voorbeelden te zijn van onze leerstellingen. Zelfs kinderen in het leger des Heils worden aangemoedigd om Jezus aan te nemen als Redder en te beloven om een 'rein leven' te leiden in gedachten, woord en daad. Als je ooit jongsoldaat in het Leger was, kijk dan eens terug naar je geloftekaart. Maar nu met het verstand en hart van een volwassene. Voel je de diepte, kracht en eenvoud van die belofte?

Je zou ook eens kunnen kijken naar hoofdstuk 4 in het boek *'Als soldaat verkoren, orders en reglementen voor soldaten van het Leger des Heils*. Overdenk de lijst van 11 vragen voor zelf-onderzoek, die ooit op papier zijn gezet door William Booth. De stichter van het Leger geloofde dat er veel te winnen is door – wekelijkse - zorgvuldige zelfevaluatie. Hij nam het onderwijs uit 2 Kor. 13:5 serieus. Daar worden gelovigen uitgedaagd om zichzelf op de proef te stellen. Hier is een aantal voorbeelden van de vragenlijst van Booth.

- *Maak ik me uit gewoonte schuldig aan iets waarvan ik weet dat het verkeerd is? Doe of sta ik mezelf in gedachten, woord of daad dingen toe waarvan ik weet dat ze verkeerd zijn?*
- *Zijn mijn gedachten en gevoelens zo, dat ik me niet hoeft te schamen als ik die openlijk voor God hoorde noemen? Doe ik alles wat ik maar kan voor de redding van zondaars? Maak ik mij zorgen over het gevaar waarin zij verkeren?*
- *Sta ik bloot aan het gevaar te worden verleid door het wereldse verlangen om rijk te zijn of te worden bewonderd?*

Booth zag het Leger des Heils als een beweging die totaal gegrepen is door het verlangen naar een geheiligd leven. Ik heb geen idee hoeveel mensen in het Leger een dergelijke vragenlijst gebruiken om hun hart te onderzoeken. Dit idee stamt uit het onderwijs en de gewoonten van John Wesley die al met een dergelijke lijst werkte, lang voordat het Leger des Heils ontstond. Hij en zijn mede-Methodisten stelden zichzelf regelmatig 22 vragen om hun 'geestelijke conditie' te peilen...

- *Ben ik eerlijk in al mijn daden en woorden of overdrijf ik?*
- *Leefde het Woord van God (de Bijbel) in mij vandaag?*
- *Geniet ik van bidden?*
- *Heb ik mij volledig overgeven (aan God)*

Idealistisch? Onmogelijk? Niet in Jezus en door de kracht van Zijn Liefde. Het is het voorrecht van alle gelovigen, niet alleen in het Leger des Heils, om totaal geheiligd te kunnen worden.

3. SALVATIONISME IS INCLUSIEF EN VOL ACCEPTATIE

Het Leger des Heils wil met open armen klaar staan voor anderen. Het laat zien dat mensen welkom zijn! Het sluit niemand uit, het is 'Inclusief'. Laat me zes korte voorbeelden noemen van hoe dit in de praktijk zichtbaar wordt.

1. Salvationisme accepteert dat het Evangelie voor iedereen is. Niemand is te ver heen om erdoor bereikt en geraakt te worden. Niemand is te diep gezonken, niemand is (voor)bestemd om verloren te gaan. Ons liedboek staat vol met liederen die uitnodigen om bij de Redder te komen.
2. Acceptatie wordt zichtbaar in de afwezigheid van elke vorm van snobisme. Salvationisme kent geen klassen. De universele noodzaak is genade en de wetenschap dat alle mensen zondaars zijn en te kort schieten, en daardoor Gods heerlijkheid derven. Sommigen zijn misschien hoger opgeleid, sommigen hebben het financieel beter, sommigen van 'hoge' komaf. Maar niets van dit alles is belangrijk voor Salvationisme. We richten onze blik op Jezus alleen. En als we samen neerknielen, beseffen we dat ieder van ons dezelfde Redder nodig heeft.
3. Salvationisme maakt geen onderscheid tussen mannen en vrouwen als het gaat om vormen van bediening. Niets is slechts aan mannen of vrouwen voorbehouden. Het ambt van het officierschap is open voor mannen en voor vrouwen. Vaak worden echtparen samen bevestigd en aangesteld als officieren. Zij zijn elkaars gelijken. Ook hoogmoed vanuit opleidingsachtergrond past niet bij het Leger. Bij het zoeken naar fulltime werkzaamheden voor officieren kijken we niet slechts naar genoten formele opleidingen. We houden de deur wagenwijd open voor die heel gewone en bescheiden mensen die met hun gaven en talenten en vervuld van Gods Geest, sleutelfiguren kunnen zijn in het winnen van mensen voor Christus.
4. Salvationisme heeft gevoel voor humor. We lachen veel, zeker ook om onszelf. We proberen onszelf niet al te serieus te nemen. De lach is aanwezig in de meeste diensten en dit is een goed teken.
5. Salvationisme voelt de verantwoordelijkheid en eer van het uitdragen van ons gedachtengoed, waarvan we geloven dat God het ons toevertrouwd. Tegelijkertijd erkennen we de rol en plek van andere kerkelijke denominaties. Salvationisme heeft iets toe te voegen aan de oecumenische tafel. We kunnen iets leren van de anderen die aanschuiven. Dit delen van inzichten is altijd tweerichtingsverkeer.
6. Ten slotte is het belangrijk om te vermelden dat het Leger des Heils een open houding heeft naar mensen met een ander geloof. We verlangen ernaar dat iedereen Jezus leert kennen en volgen, maar we zullen altijd respect hebben voor de overtuiging van anderen. William Booth heeft het advies meegegeven om nooit kritisch te zijn over het oprecht geloof van een ander. In plaats daarvan kiezen we voor een positief en gepast getuigenis van ons geloof als de mogelijkheid zich voordoet.

4 SALVATIONISME VOL COMPASSIE

Tegenwoordig verwacht iedereen die het Leger kent dat het Salvationism zich manifesteert met een gezicht van mededogen. Salvationisme is de vriend van armen. Het richt zich op de sociale underdog. We reageren op de nood om ons heen. Een beroemde tv-reporter in Nieuw Zeeland sprak de woorden uit dat 'de mensen van het Leger de geur van de straat dragen'. Dit werd als enorm compliment bedoeld en ervaren.

Het publiek heeft hoge verwachtingen van het Leger des Heils. Alleen door de kracht van Christus kunnen we hier aan voldoen. Als 'klasseloos' leger volgen we onze Redder die uit een arbeidersmilieu kwam. Een timmerman. Zijn handen waren verweerd door het werken, zijn nagels zullen niet altijd schoon geweest zijn. Zijn leerlingen wisten ook heel goed wat hard werken was. We zijn niet bang om onze handen vuil te maken. Sommigen hebben Salvationisme benoemd als 'christelijk geloof met opgestroopte mouwen'. De lat ligt hoog...

Salvationisme is door God bijzonder gezegend met het vermogen om 'niet zo lieflijke mensen oprecht lief te hebben' en mensen aan de onderkant van de samenleving (outcasts) te dienen.

Dit is zo'n grote verantwoordelijkheid die God aan ons gaf, dat we soms even huiveren bij dat besef.

Bij onze compassie horen 'de badkuip en handdoek', letterlijk en figuurlijk. Voeten worden gewassen en mensen vinden geestelijk herstel door onze programma's voor verslaafden, daklozen, misbruikten, mensen uit gebroken gezinnen, verlaten kinderen, ongeletterden, werklozen, hongerigen... De lijst lijkt eindeloos. Alles wat we kunnen doen, is door Gods genade. Hij zorgt voor de middelen, de drive, de energie om door te gaan. Soms verrast Hij ons en gaan nieuwe wegen open, waardoor we nog beter kunnen spelen op de lokale behoeften.

5. SALVATIONISME IS EENVOUDIG

Salvationisme is in de kern 'eenvoudig'. Daarmee bedoel ik in dit geval ongecompliceerd. Deze eenvoud moeten we niet verwarren met oppervlakkigheid. We kennen zeker diepgang, maar we proberen onnodige complicatie te vermijden. Dit zie je ook aan onze manier van geloofsbeleving en aanbidding. We kennen geen ingewikkelde liturgie, geen vaste vormen. Directheid en spontaniteit vormen de sleutel. Voorbereiding is cruciaal, maar de plannen kunnen per direct worden veranderd of aangepast als de Geest van God ons daartoe leidt. Preken moeten eenvoudig zijn, over niemands hoofd gaan, maar diep genoeg zijn om de meest bewuste denker aan te spreken. Bijeenkomsten en vieringen werken toe naar een moment van keuze. Al dan niet voor Jezus. Al dan niet voor heiliging. De doelen van onze samenkomst zijn eenvoudig. In de eerste plaats willen we God eren. En vervolgens hopen we dat er in het hart van elke aanwezige een reactie teweeg brengt. We vinden onze inspiratie in Jezus die verhalen vertelde, gelijkenissen vaak, die oproepen tot een persoonlijke reactie bij de luisteraar. Eenvoudig, maar diepgaand.

Onze eenvoud zie je ook terug in de ceremonies die we kennen. Het opdragen van kinderen, huwelijksinzegeningen, begrafenissen, de inzegening van nieuwe Heilssoldaten, etc. Bewust houden we onze vormen laagdrempelig. Het doel is waardigheid en toegankelijkheid. Geen mysterieuze rituelen als doel in zichzelf. Geen complexiteit of grootsheid die de deelnemer er ooit ten onrechte toe zouden kunnen brengen te denken dat het de ceremonie is die genade verleent, waarvoor geen geloof in het hart vereist is. .

Hiermee verbonden is ook onze bewuste keuze om geen sacramenten te bedienen zoals doop en avondmaal. Salvationisme verheugt zich in een door God geschonken vrijheid van sacramenteel ritueel. In plaats daarvan omarmt het het eenvoudige geloof, waar we wereldwijd van getuigen, dat God direct in mensenlevens ingrijpt door zijn goddelijke genade. Overal waar de sacramenten als doop of avondmaal te centraal staan, zien we dat discussies over het juiste gebruik van ervan, hebben geleid tot verdeeldheid onder gelovigen. Het Leger wil niet herkend worden in de sacramenten van doop en avondmaal, maar in de levensheiliging die het nastreeft en de oprechte liefde en compassie die Jezus ons leert. Vrij van heilige rituelen of alles dat daarvoor aangezien kan worden.

Onze formele geloofsbelijdenis is dan ook een eenvoudige opsomming van onze geloofsovertuiging. De elf 'Leerstellingen' zijn kernachtig, het taalgebruik en inhoud ervan komen overeen met wat geleerd wordt in de meeste orthodox protestantse kerken. In ons 'Handboek van de Leerstellingen' leggen we onze geloofsbelijdenis uit op een manier die bij eenvoudige mensen binnenkomt. Het is krachtige, geopenbaarde wijsheid van God in toegankelijk taalgebruik, in een stijl die niet bedreigend is. Het is eenvoudig Salvationisme.

6. SALVATIONISME IS INTERNATIONAAL

Als we zeggen dat Salvationisme internationaal is, bedoelen we veel meer dan dat het Leger des Heils in een groot aantal landen werkzaam is. Onze internationale focus houdt in dat we alle mensen zien als broeders en zusters, kinderen van de Hemelse Vader, die de Schepper is van ons allen. Salvationisme beschouwt geen enkel ras, etniciteit, huidskleur of cultuur als superieur. We bevestigen mensen in hun gezonde trots op hun afkomst, hun land en volk. Maar we verwerpen elke vorm van nationalisme en rassenhaat. Salvationisme leert dat christenen allereerst wereldburgers zijn, en daarna staatsburgers.

“Elk land is mijn vaderland. Want alle landen zijn van mijn Vader”, zei generaal Bramwell Booth ooit. God gaf ons de hele wereld als ons werkterrein. Daarom mogen we - zelfs in tijden van oorlog - geen persoon tot onze vijand maken. Zo serieus neemt het Leger des Heils zijn visie op de wereld.

7. SALVATIONISME IS ZICHTBAAR

Een onzichtbaar Leger des Heils is een tegenspraak in zichzelf. Salvationisme probeert overal heel duidelijk zichtbaar en hoorbaar te zijn. Soms is dit ook nodig om subsidies en giften voor onze maatschappelijke programma's te krijgen. Maar een nog betere reden is dat we hierdoor aandacht kunnen krijgen voor de boodschap van Jezus. Met een opvallende zichtbaarheid kunnen we een grotere impact hebben, dan we normaal gesproken zouden hebben. Soldaten van het Leger des Heils dragen om twee redenen een uniform: om te getuigen van Jezus en om kenbaar te maken dat ze dienstbaar willen zijn. Salvationisme leeft voor anderen. Het verlangt ernaar dat anderen worden gered, en kan niet rusten terwijl zij in nood zijn. Alleen heilssoldaten kunnen een uniform dragen, maar ze hebben zelf de keuze. Het uniform is niet verplicht. Maar toch, we hebben meer soldaten nodig die voor het dragen van een uniform kiezen als we zichtbaar willen blijven. In ons uniform worden we door onze omgeving herkend als mensen van Christus. Herkenbaarheid is een heilig voorrecht. Salvationisme neemt dat niet lichtvaardig op.

8. SALVATIONISME IS HOORBAAR

Een hoorbaar Leger des Heils roept bij grappenmakers beelden op van luid spelende brassbands met enthousiaste tamboerijnondersteuning. Dat is prima. Het is ook een geweldige ervaring om onze muzikanten en bezoekers van de samenkomsten het dak eraf te horen spelen en zingen, tot eer van God. Er is, aan de andere kant, iets dat gezegd moet worden.

Zoals een onzichtbaar Leger niet kan bestaan, is ook een Leger des Heils zonder hoorbaar geluid onmogelijk! We moet onze boodschap hoorbaar maken. Dit geldt zeker voor de evangelieboodschap voor de ongeredden. Niets is zo urgent als dat belangrijke nieuws. Sommigen die deze woorden lezen, zijn er klaar voor om 'hun netten achter te laten' om zich beschikbaar te stellen voor fulltime dienst aan God en mensen. Je kunt dan de rest van je leven, al je energie en kracht besteden aan het hoorbaar maken van het goede nieuws van Jezus Christus.

Toch is er nog een ander aspect aan het hoorbaar zijn in het Salvationisme. We hebben het al gehad over compassie en het reageren op menselijke nood om ons heen. Onze compassie heeft ook een stem nodig om compleet te zijn. We kunnen een stem zijn voor hen die dat zelf op dat moment niet kunnen. We willen risico nemen en ons laten horen voor hen die niet voor zichzelf kunnen opkomen. Dit hoort simpelweg bij onze roeping om er te zijn voor mensen in nood.

Nood wordt zichtbaar in symptomen. Toch is er nooit een symptoom zonder onderliggende oorzaak. Hoorbaar, intelligent, Salvationisme kan nooit tevreden zijn met alleen symptomen bestrijden. Het zijn de oorzaken die hoorbaar gemaakt moeten worden. Waarom hebben de kinderen honger? Waarom worden deze vrouwen mishandeld? Waarom zijn voedselpakketten in onze tijd nog nodig?

Opkomen voor de zwakken in de publieke arena en de oorzaken van sociale achterstand bespreekbaar maken blijft belangrijk. Sommigen proberen ons te waarschuwen, de harde waarheid zeggen maakt niet altijd populair en kan zorgen voor verlies van (financiële) steun van machtigen. We moeten daarvoor niet bang zijn. Een Leger des Heils dat niet durft te zeggen wat gehoord moet worden, is geen Leger des Heils meer. We zijn geroepen tot maatschappelijke actie en maatschappelijke hulp!

Salvationisme zal gehoord worden. We moeten komen opdagen in debatten, nationale tv-programma's, in kamers waar beslissingen genomen worden, in alle beschikbare media moet de boodschap klinken. We hebben een

belangrijke boodschap, die we niet voor onszelf mogen houden. Als we onze mond openen, spreken we voor Christus. De prijs van stilte is ondenkbaar.

Dit brengt ons bij het laatste punt, het toegevoegde kenmerk van Salvationisme. Het is 'kwetsbaarheid'

9. SALVATIONISME IS, IN ONZE TIJD, KWETSBAAR

Modern Salvationisme is kwetsbaar op manieren die soms ongemerkt bij ons zijn binnengeslopen. In het opsommen van de 8 kernelementen van onze roeping als Leger des Heils - ik noem ze onze 'niet onderhandelbare kenmerken' - heb ik bewust geschreven over Salvationisme zoals het zou moeten zijn. Je zou kunnen denken dat het er daadwerkelijk altijd en overal zo uitziet. Nou, dat is helaas niet zo. Vandaag de dag is het Salvationisme kwetsbaar. In dit laatste deel wil ik dat nader met je onderzoeken.

Ik heb je verteld dat God ons deze opdracht gaf. Hij is de bron van onze beweging en diepe overtuiging. Toch is de uitwerking hiervan in de praktijk mensenwerk. God geeft ons verantwoordelijkheid. Dat is een heilig risico dat God neemt. God wist wat Hij deed toen het Salvationisme in de handen legde van onvolmaakte mensen. Zo werkt dat eigenlijk bij alle kerkelijke stromingen. Dus menselijk gesproken ligt de leiding van het Leger des Heils in handen van beperkte mensen. Wij hebben bij elke stap Gods genade nodig en vaak ook zijn vergeving.

Hoewel het Leger des Heils wereldwijd nog steeds een groeiende beweging is, verliezen we dramatisch veel mensen in te veel gebieden. Dit is al geruime tijd gaande. De groei in Afrika en Zuid- Azië is ronduit geweldig. Maar het beeld in Europa en de westerse landen is radicaal anders. In het land waar we ontstaan zijn, Engeland, is de terugloop van het aantal soldaten enorm, jaar na jaar. Ook kinderen die de Here Jezus willen gaan volgen als jongsoldaat worden een zeldzaamheid in deze landen. In sommige landen waar ik kwam, ontmoette ik officieren die niet meer weten hoe ze een kind tot de Here Jezus kunnen leiden. We zien een, voor ons nieuw, fenomeen. Korpsen waar helemaal geen kinderen en jongeren meer zijn. Dit tekort zal ons in de toekomst pijnlijk treffen.

Kwetsbaarheid is ook te proeven in de onzekerheid over onze identiteit en missie de afgelopen jaren. Niet alle heilssoldaten kunnen meer uitleggen wat de plaats is van het Leger in Gods Lichaam (= de universele kerk). Het lijkt erop dat we wat zenuwachtig worden en minder vertrouwen op de unieke elementen die aan het Leger des Heils gegeven zijn; de kernwaarden waar dit hele artikel over gaat. Dit wordt af en toe zichtbaar in pogingen om water bij de wijn te doen als het gaat om onze basisovertuigingen. Soms lijkt het erop dat we de relevantie en het prachtige voorrecht van het 'heilssoldaatschap' in deze wereld loslaten.

Sommige korpsen hebben geprobeerd om te gaan lijken op andere evangelische kerken om hen heen, waarbij ze soms ergens in een 'kleurloos midden' verzanden. We proeven hier en daar een gebrek aan inzet, een verzwakte overtuiging dat God 'het Salvationisme' gaf en het Leger des Heils in het leven riep. Als we onze roeping en geloof hervinden, is het herstel wellicht mogelijk.

Salvationisme is kwetsbaar door financiële druk. De nood om ons heen is altijd hoog, de programma's en hulp die we bieden zijn kostbaar. We worden extra kwetsbaar als we onze identiteit verbergen om in de gunst te staan van subsidieverstrekkingen. We kunnen niet altijd populair zijn. Jezus was dat niet. De discipelen niet. William Booth ook niet. Maar van ons lijkt tegenwoordig iedereen te houden. Waarom zou dat zijn?

De voortdurende secularisatie van onze werknemers is nog een andere potentiële ramp voor Salvationisme. Het geniale idee achter Salvationisme was vanaf het begin dat haar missie door geredde personen werd uitgevoerd. Elke werknemer was ook deel van de missie. Hoewel we vele toegewijde christenen in onze staf kennen, hebben we ons principe te veel losgelaten. Salvationisme is kwetsbaar geworden.

Een andere bedreiging komt voort vanuit een groeiende onzekerheid over het officierschap. De rollen die ooit werden bekleed door geroepen, getrainde, levenslang toegewijde officieren, worden nu vaak opgepakt door werknemers. Sommigen hiervan zijn, zoals al eerder gezegd, geen toegewijde volgers van Christus. De moraal en aantrekkelijkheid van het officierschap staan op het spel. De uitgesproken rol en plek van officieren wordt

ondermijnd. Er ontstaat kwetsbaarheid doordat de lijnen vervagen tussen officierschap en werknemerschap. Er zijn verschillende delen in de wereld waar deze zaken snel aangepakt moeten worden.

Het is niet overdreven om te zeggen dat het gehele officierschap in bepaalde landen van de wereld op het spel staat. Het risico wordt groter op plekken waar officieren, die hun hele leven in handen van God en de missie van het Leger des Heils legden, worden verdrukt naar de marge door mensen die een (veel) minder grote toewijding laten zien.

Maar het allergrootste risico voor Salvationisme vandaag de dag is het verwaarlozen van ons onderwijs over heiliging. Als we dit niet aanpakken, heeft dit de kracht om ons te raken en ondermijnen in onze hart. We zijn minder overtuigd dan we ooit waren. William Booth zei ooit dat er maar weinig onderwerpen zijn waar we in het Leger meer over spreken en waar we ons meer in verheugen dan de reinheid van hart en leven. Is dit nog zo? Nee, helaas niet.

Sommigen onder ons, met goede bedoelingen maar misleid, proberen met het aanbieden van surrogaat sacramenten en rituelen iets te vervangen dat veel belangrijker is, namelijk solide, bijbels onderwijs over en het proces van heiligmaking. De 'zegen van een rein hart' is iets waar niet meer over gesproken wordt. De meeste heilssoldaten zouden niet eens meer weten wat dat überhaupt is.

God, die ons geroepen heeft, vraagt ons om open en eerlijk te zijn over de huidige staat van Salvationisme in de wereld. Hij is nog steeds goed en er zijn onvoorstelbare dingen mogelijk door Zijn kracht. De toewijding en inzet van Leger des Heils-officieren en -staf die ik zag op vijf continenten is indrukwekkend. We zien dat het Leger nog steeds vrucht draagt. God had ooit zo'n sterke emotie in zijn heilige hart dat daaruit Salvationisme geboren werd. Uit dat hart komen wij voort. In Zijn handen worden wij vastgehouden. In de kracht van God vertrouwen wij. Hij zal ons zegenen als Leger als we trouw blijven aan de oorspronkelijke roeping die Hij ons gaf. Paradoxaal genoeg is het vooral de oude bron die ons krachtig de toekomst in kan laten gaan!